

Na škole obchodu, služeb a řemesel se předčasně rozloučili s Alecem

TÁBOR – Hodiny angličtiny byly v tomto školním roce pro studenty prvních až čtvrtých ročníků tábořské střední školy obchodu, služeb a řemesel určitě atraktivnější. Spolu s učiteli pracoval ve škole na Maredově vrchu jako jazykový asistent Alec Travers z americké Virginie. Do Tábora 24 letého absolventa oboru obchod a cestovní ruch na James Madison University ve Virginii vyslala Fulbrightova nadace. Sympatický mladík měl zůstat do konce školního roku. A plánoval, že před koncem stáže ukáže Tábor i své mladší sestře.

Jenže epidemie koronaviru původní plány zhatila. Během pár dní od reportáže ve škole je rázem všechno jinak. Školy jsou zavřené a Alec odletěl zpátky do Spojených států.

Alec si vybral Tábor

„O získání rodilého mluvčího jako jazykového asistenta se naše škola u Fulbrightovy nadace ucházela čtyři roky. Až loni jsme uspěli. Nadace se rozhodla umísťovat stážisty mimo Prahu a hledala spíše odborné školy než gymnázia,“ popisuje učitelka angličtiny na škole obchodu, služeb a řemesel Jitka Kubů.

Stážisté se hlásí do konkrétní země a procházejí poměrně přísným výběrem. O Českou republiku jich mělo zájem 190, vybráno bylo 30. Alec Travers byl jedním z nich.

Cílem programu je vzájemné multikulturní obohacení stážistů, jejich hostitelů i studentů. Současně je snahou, aby se potkaly i koníčky a zájmy stážisty s prostředím a školou. Koordinátoři nadace nejen pomáhají vybrat stážistům jejich působiště, ale také české partnery připravují na úskalí, která mohou nastat. Například pocit osamělosti stážistů během českých Vánoc, kdy se obvykle domů nevracejí. Alec do kolektivu kantorů na tábořské škole velmi rychle zapadl a našel tu i přátele.

Díky zaměření svého univerzitního studia nepříjel ze zámoří do Evropy poprvé. Vloni pracoval pro cestovní kancelář v Itálii a vozil americké turisty po Evropě, dvakrát přitom navštívil Prahu. Působení v České republice bylo jeho výslovné přání. Tábor si vybral kvůli jeho historii a přál si bydlet na Starém městě a zažít jeho atmosféru. To se podařilo a loni v půlce srpna se do pronajatého bytu na Starém městě nastěhoval.

Menší šok zažil, když byl prázdný. Ve Spojených státech je totiž zvykem si byty pronajímat zařízené. Už tehdy ale budoucí kolegové pomohli. „Byl jsem překvapený, jak přátelští a srdeční lidé tady jsou. Očekával jsem, že Češi budou spíš rezervovaní a potrvá, než se sblížíme a spřátelíme. Tak to ale nebylo,“ vyprávěl mladík z Virginie.

Antonia Pokorná z Dvoretic u Blatné z této třídy vyhrála okresní kolo středních škol v angličtině a postoupila do krajského kola. Soutěžilo se v poslechovém testu a konverzaci.

Foto -lk-

vel mladík z Virginie.

„Kromě toho, že jsem při předchozích návštěvách Prahy potkával přátelské lidi, líbila se mi i zdejší příroda a krajina. Začal jsem se o Českou republiku zajímat. Kdesi jsem slyšel, že Češi jsou dobře utajené bohatství Evropy, a já věřím, že je to pravda,“ prohlašuje Alec. Jeho známí a přátelé v USA mají podle něj povědomí o Praze, ale mnozí by ji neuměli v Evropě zařadit. „Proto také píšu cestovatelský blog. Snažím se fungovat jako osvěta a moji přátelé se toho ode mne hodně o Česku dozvídají,“ prozradil. Pobyt v Táboře vzal jako výzvu, příležitost a zkušenost.

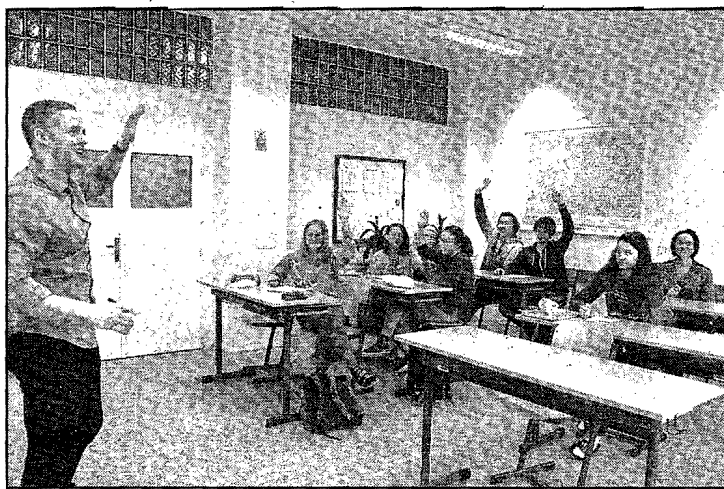
Fulbrightova nadace podporuje cestování stážistů po dané zemi, stážisté se navštěvují, vzájemně si pomáhají a sdílejí různé nápady pro výuku angličtiny. Stážistku od nadace získala v tomto školním roce i bechyňská keramická škola, další pak obchodní akademie v Pelhřimově.

Sport je cesta ke kontaktu

A co v českém prostředí Aleca zaujalo? „Cítím, že lidé jsou tu daleko víc zakorenění v místě, kde žijí, jsou víc připoutaní ke své

Alec Travers se svou tábořskou kolegyní Jitkou Kubů.

Hodina s budoucími knihovníky.

Pozor, bude filmový dialog!

komunitě,“ všiml si Alec. Překvapily ho zavřené obchody v neděli na tábořské hlavní třídě. „U nás je zavřeno jen 25. prosince a možná jeden den o Velikonocích. Dřív bývalo zavřeno i na Den děkuvzdání, ale to už neplatí. Když mají lidé volno, obchody jsou otevřené,“ porovnává mladík.

Jeho koníčkem je sport, takže si i v Táboře rád zahrál tenis, basketbal a vyzkoušel české sporty.

Se studenty chodil hrát florbal a absolvoval i školní raritu – knihovnický stolní tenis, který se místo páčkami hraje knížkami.

„U nás doma se hraje hlavně americký fotbal a basketbal, roste vlna zájmu o pickle ball, což je indoorová zmenšená varianta tenisu,“ zmínil Alec. „Sport je cesta, jak navázat kontakt,“ věří a pochlubil se, že v Česku začal jezdit na koni. **Pokračování na straně 6**

Na škole obchodu, služeb a řemesel...

Dokončení ze strany 5

Do jezdecké stáje jedné z kolegyně ze školy chodil i pomáhat.

Alec si velmi oblíbil českou kuchyni. Bodovala u něj svíčková, pečená kachna s červeným zelím a knedlíkem, taky guláš je prý skvělý. „Polévky mám rád úplně všechny, vždycky je na co se těšit,“ svěřil se. Ale přestože sám rád vaří, s českou kuchyní si prý moc nevěří. Na tu si raději došel do restaurace. „Rád zkouším nová místa i nová jídla a zatím jsem byl vždycky spokojený,“ dal se slyšet.

„Jsem z pobytu tady nadšený. Naši skupinu stážistů přijal americký velvyslanec a připomněl nám, že tu reprezentujeme svoji zemi. Jsme tu také takoví vyslanci americké kultury a zároveň se obohacujeme. Velmi si toho vá-

žím. Mám pocit, že tento program Fulbrightovy nadace je příkladem, jak mají země spolupracovat. Poznávat se a společně růst, což současný svět potřebuje víc než kdykoliv dříve,“ je přesvědčený sympatický mladík ze Spojených států.

V hodině angličtiny

Hodině angličtiny, kterou vedl stážista Alec Travers ve třetím ročníku budoucích knihovníků, tentokrát učitelka Jitka Kubů jen se zájmem přihlížela. Angličtinu mají třetáci čtyřikrát týdně, z toho jedna hodina probíhala s rodilým mluvčím. Alec byl podle Jitky Kubů pokaždé precizně připravený.

V první hodině proběhlo vzájemné seznámení, Alec představil sebe a svou rodinu, pak se představili studenti. Přestože dnes už

Alec umí pár vět česky, v hodině se mluvilo pouze anglicky. Postupně se probral vzdělávací systém v České republice a USA, nákupy, geografie USA nebo problémy současného světa.

Na začátku hodiny se Alec zeptal, co se probíralo minule. Odpověď se ozvala hned z několika stran, samozřejmě anglicky. Tématem této hodiny se staly rozdíly mezi anglickou a americkou angličtinou. Alec připravil ukázky odlišností mezi jednotlivými dialekty. A šel na to nápaditě. Promítal ukázky z filmů, ve kterých postupně zněl bostonský, alabamský, kalifornský nebo texaský akcent, pak přišla na řadu Kanada, Británie, Skotsko, Austrálie a Jižní Afrika. Studenti měli za úkol porozumět, ale hlavně ohodnotit, který dialekt je pro ně nejsložitěj-

ší a který nejsnazší. Většina označila za nejobtížnější skotský dialekt. Naopak v americké Alabamě nebo Texasu se mluví pomaleji a studenti rozuměli velmi dobře. „Alec je do práce nadšený, příprava na hodinu a sestřih ukázek z filmů, to muselo být dost pracné,“ ocenila Jitka Kubů.

Studenti se shodli, že jim konverzace s rodilým mluvčím dala za uplynulé měsíce opravdu hodně. A jakým dialektem podle nich mluví Alec? „Něco mezi Texasem a Alabamou,“ tipovali studenti. A podle Aleca to byla trefa do černého.

Spolupráce ve školním roce bohužel skončila kvůli koronavirové epidemii předčasně. Stáž je přerušena a škola zatím nemá další zprávy.

Libuše Kolářová